

М. Що употреби за да го направишъ?

І. Ножицѣтъ ти.

М. Дръго нищо?

І. Прѣстите ми, вѣрнѣ. Не можемъ да направимъ нищо, безъ да употребимъ ржката ми.

М. Но Богъ не зема нищо отъ което да направи слънцето, и не употреби нищо за да го создаде.

І. Помнимъ че ми каза ты, че Богъ нема тѣло: нема прочее нито ржцѣ; но, ако нема ржцѣ, не раздѣвамъ какво може да направи нещо.

М. Вогато посакашъ да се движи ржката ти камъ главата ти движеся: когато и Богъ иска да се создаде нещо, создавася. Като не беше слънце, нито лѣна, нито звѣзды, Богъ, рече: Нека бѣде свѣтило: и стана свѣтило.

І. Какво можеше да дѣла, мамо, като нема уста?

М. Яко можеше ты да проговоришъ едно дѣла, съ която веднага да направишъ едно голѣмо древо да израсте изъ землата, не щеше ли да размыслишъ, че имаше голѣма сила?